

అత్త - కోడలు

శ్రీమతి శ్యామలాదేవి

“అత్తయ్యా” అంటూ జాలిగా, బాధగా పిలిచింది కోడలు మంచంమీద పడుకొని.

కోడలవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూచింది, అత్తగారు.

“అత్తయ్యా! మిమ్మల్ని క్షమార్పణం వేడుకుంటున్నా, క్షమించరూ!” అని అపేదనగా ప్రార్థించింది కోడలు.

అత్త ప్రేమగా కోడలి తల నిమిరింది, ‘ఎందుకే పిచ్చి తల్లి యింత బాధ’ అనే భావం యిమిడి వుండా చూపులో.

“ఇంకా ప్రేమగా లాలిస్తున్నారా అత్తయ్యా! నేను అ మహా పాపిని. మీ హృదయాన్ని అర్థం చేసుకోలేని రాక్షసిని” అని తన్ను తాను నిందించుకున్నది కోడలు.

“ఇప్పటికైనా అర్థం చేసుకొన్నావుగా, ఇంకా నిన్ను ిప్పు నిందించుకోడం ఎంచుకు” అన్నట్లు తల వూపింది అత్త.

“నాకేదో యీ యింట్లో స్వతంత్రంలేదని, మీరు నా మీద అధికారం చెలాయిస్తున్నారని, నావలె కోడంటికం పదే శ్రీ ఈ ప్రపంచంలో వుండదని భావించాను అత్తయ్యా” అంటూ వాపోయింది కోడలు.

“ఇన్నాళ్ళకైనా అర్థం చేసుకున్నావు. అంతే చాలా” అన్నట్లు తృప్తిగా చూసింది అత్త కోడలవైపు.

“మీరు చేసే ప్రతిపని, మాట్లాడే ప్రతిమాట తప్పుగా అర్థంచేసుకున్నాను. మీ అబ్బాయితోకూడా చాలాసార్లు చెప్పాను. నేనింక సహించలేను. మనిద్దరం వేరుగా వుండమని ఆయనతో చాలా పోరుపెట్టాను అత్తయ్యా” అంది కోడలు.

అత్త చాల భయంగా చూసింది కోడలవైపు. తన మీద కొడుక్కి ప్రేమ పోలేదుకదా అని.

“భయపడకండి అత్తయ్యా! మీ అబ్బాయికి మీరంటే ఎంత ప్రేమ, గౌరవం, అనుకున్నారూ! నామాటలన్నీ విని, అమ్మను నీవు సరిగా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నావు. కాస్త శాంతంగా కూర్చుని, సహృదయంతో ఆలోచించు. అప్పుడు తెలుస్తుంది అమ్మకు నీమీద ఎంత ప్రేమవుందో, అంతేకాని పిచ్చిమాటలు మాట్లాడకు అని మందలిం చారు.” మూలుగుతూ చెప్పింది కోడలు.

సంతోషాన్ని పట్టలేకపోయింది అత్త. కోడలిని కావలించుకొని నిజమేనా! అన్నట్లు చూసింది.

“తొందరెందుకు అత్తయ్యా! సంగతి అంతా చెప్తాను. మీ అబ్బాయి అంత చెప్పినా మనస్సు మార్చుకోలేక పోయాను. ఇంకా నాలో ద్వేషం పెచ్చుపెరిగింది. ఈ యింట్లో అంతా నా పైత్య నమే వుండాల అనుకున్నా. రాక్షసులకంటే కూడా క్రూరంగా తయారయ్యాను” అంటూ బాధపడింది కోడలు.

కోడలిని తన వకిలోకి తీసుకొంది అత్త “అయ్యో! పిచ్చి తల్లి! అయిందేదో అయిపోయింది” అన్నట్లు.

“లేదత్తయ్యా నేను పిచ్చిదాన్నికాదు. తల్లి కొడుకుల్ని వేరుచెయ్యాలనుకున్న పాతకాని. స్వార్థాన్ని చూసుకున్న పిశాచిని అత్తయ్యా! ఆయన మాటల్నికూడా లెక్కచెయ్య కుండా, అందర్నీ బాధపెట్టాలనుకున్నాను. మిమ్మల్ని హతమార్చుస్తేకాని మనశ్శాంతి వుండదనుకున్నా అందుకే మీకుచేసిన ఫుహారంలో విషం కలిపాను, మాతృ హత్యకు పూనుకున్న మహాపాతకాని” అంటూ కన్నీరు కార్చింది కోడలు.

“నా యీ సాహసానికీ ఆశ్చర్యపోతున్నారా అత్తయ్యా! యింకా.... అబ్బాయి.... చాలా పాపం చేశాను. ఇరుగు పొరుగులతో మీ శీలం మంచిది కాదని తేప్పాను. దానికే పరితం వాళ్ళవేత చివాట్లు తిన్నాను” బాపురుమంది కోడలు.

అనుమానంగా భయంగా చూసింది అత్త కోడలిని. మనోవ్యాధి. మరేమైనా తెచ్చిపెట్టుకున్న జబ్బా అని. తనను యింత అపవిత్ర పాలుచేసేంటే అనే కోపంకూడా కనపడుతున్నదా చూపులో.

“కోపగించుకోవద్దు అత్తయ్యా! యింకా నరకంలో పడిపోతాను .. అఖిరి ... దళ.... మీ ప్రేమ.... దృక్పథాలు ప్రసారి చేశాడి ... అంతే.... చాలు.... అబ్బాయి.... అందరిలో మంచి.... పేరు.... తెచ్చుకున్నారు.... నేనో కళంకాన్నంతా తెచ్చిపెట్టుకున్నాను.... ఇప్పటికీ.... అర్థం చేసుకున్నా.... యింక.... గౌరవం పొందలేను.... మీకు పెట్టాలను కున్న విషం ... నాకే.... పెట్టుకున్నాను.... నన్ను బ్రతి కించకండి.... ఈ పాపిష్టి ముఖాన్ని.... ఎవరికీ చూపించ లేను.... ఒక్కసారి క్షమించాను.... అనరాడి.... అంతేచాలు అంతే.... అత్తయ్యా.... క్షమి చరూ? ఇంక శలవు” అంటూ చేతులెత్తి నమస్కరించి అత్త కాళ్ళమీద పడ్డది. అత్త ఆమెను తన ఒడిలోకి తీసుకుంది.